

PLAN WYNIKOWY

do programu nauczania filozofii
w zakresie podstawowym *Źródła mądrości*

Nr	Temat lekcji	Wymagania podstawowe	Wymagania ponadpodstawowe	Odniesienie do podstawy programowej – treści nauczania	Odniesienie do celów kształcenia
1.	Lekcja organizacyjna	<p>Uczeń:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zna problematykę zajęć (zna założenia, cele i treści programu nauczania „Źródła mądrości”); 2) zna standardowe sposoby realizowania celów kształcenia oraz zasady dotyczące pracy podczas lekcji; 3) zapoznaje się z głównym materiałem dydaktycznym – podręcznikiem do filozofii „Źródła mądrości” oraz poznaje sposoby pracy z podręcznikiem; 4) zna zasady oceniania pracy ucznia; 5) wstępnie charakteryzuje filozofię: <ol style="list-style-type: none"> a) zna i wyjaśnia etymologię terminu „filozofia”; b) określa czas powstania filozofii i zna imiona pierwszych filozofów; c) podaje przykłady doniosłych pytań filozoficznych. 	6) zna kluczowe zasady uczestnictwa w Olimpiadzie Filozoficznej.	<p>I. Pojęcie filozofii: 1), 2), 4)</p> <p>II. Pierwsze pytanie filozoficzne... : 1), 2)</p>	I., V.
2.	Jak efektywnie się uczyć (filozofii)?	<p>Uczeń:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wie, czym jest uczenie się jako wyróżniony proces dydaktyczny; 2) zna czynniki wpływające na efektywność uczenia się (filozofii); 3) wyjaśnia znaczenie notowania w procesie uczenia się (filozofii); 4) zna wybrane metody dydaktyczne – poznaje – poznaje i charakteryzuje dyskusję jako szczególnie istotną metodę dydaktyczną w kształceniu filozoficznym. 	<ol style="list-style-type: none"> 5) poznaje i objaśnia studium przypadku jako metodę dydaktyczną; 6) poznaje i objaśnia debatę oksfordzką jako metodę dydaktyczną; 7) poznaje zasady tworzenia eseju filozoficznego – zna kryteria oceny eseju filozoficznego. 		VI.
3.	Czym jest filozofia – geneza i specyfika filozofii	<p>Uczeń:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wyjaśnia genezę filozofii oraz wymienia i objaśnia jej źródła (ciekawość, krytycyzm, inne); 2) zna i objaśnia rozumienie filozofii przypisywane Pitagorasowi; 3) objaśnia pojęcie mądrości. 	<p>Uczeń spełnia wymagania podstawowe oraz:</p> <ol style="list-style-type: none"> 4) zna i objaśnia rozumienie filozofii przypisywane Platonowi; 5) podaje przykłady problemów (pytań) filozoficznych i objaśnia ich specyfikę; 6) porównuje specyfikę refleksji (tematykę i sposób wyjaśniania problemów) pierwszych greckich filozofów z refleksją odwołującą się do mitów (filozofia a mitologia). 	<p>I. Pojęcie filozofii: 1), 4)</p> <p>II. Pierwsze pytanie filozoficzne... : 1)</p>	I., II.

Nr	Temat lekcji	Wymagania podstawowe	Wymagania ponadpodstawowe	Treści nauczania	Cele kształcenia
4.	Typologia i charakterystyka dziedzin filozofii (dyscyplin filozoficznych)	<p>Uczeń:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przedstawia typologię dyscyplin filozoficznych wyróżniając dyscypliny główne (ogólne), szczegółowe i pomocnicze oraz wyjaśnia zasadę tego podziału; 2) formułuje pytania filozoficzne i przyporządkowuje je odpowiednim dziedzinom filozofii. 	<p>Uczeń spełnia wymagania podstawowe oraz:</p> <ol style="list-style-type: none"> 3) zna, prezentuje i objaśnia arystotelesowski podział filozofii; 4) wyjaśnia pojęcie „filozofii pierwszej”; 5) formułuje własne stanowisko na temat: która z dyscyplin filozoficznych zasługuje na miano tzw. filozofii pierwszej. 	I. Pojęcie filozofii: 2), 4)	III.
5.	Logika i jej rola w kulturze	<p>Uczeń:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przedstawia sposoby rozumienia pytania: „Co to znaczy myśleć logicznie?”; 2) zna i prezentuje poprawną definicję logiki; 3) wymienia istotne umiejętności logiczne (definiowanie, uzasadnianie, wnioskowanie, argumentowanie); 4) objaśnia pojęcie myślenia logicznego (logiczności); 5) na wybranych przykładach wykazuje znaczenie logiki w kulturze. 	<p>Uczeń spełnia wymagania podstawowe oraz:</p> <ol style="list-style-type: none"> 6) przedstawia sposoby rozumienia pytania: co to znaczy myśleć krytycznie – objaśnia pojęcie krytycznego myślenia; 7) objaśnia definicję logiki i pojęcie kultury logicznej; 8) wie, na czym polega związek krytycznego myślenia a kulturą logiczną oraz z ideą rozwijania kompetencji kluczowych i kompetencji przyszłości; 9) zna nazwy trzech subdyscyplin (logika formalna, semiotyka i ogólna metodologia nauk) oraz charakteryzuje każdą z nich (identyfikując przedmiot i cel danej subdyscypliny logicznej); 10) na podanych przez siebie przykładach wyjaśnia następujące pojęcia: definiowanie, dyskutowanie, uzasadnianie (argumentowanie), wnioskowanie (rozumowanie). 	I. Pojęcie filozofii: 3)	II., VI., VIII.
6.	Pojęcie <i>arché</i> – wybrane koncepcje jońskich filozofów przyrody	<p>Uczeń:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zna i objaśnia pojęcie <i>arché</i>; 2) zna imiona jońskich filozofów przyrody: Talesa, Anaksymandra, Anaksymenesa oraz wyjaśnia koncepcję <i>arché</i> każdego z nich; 3) zna starożytną koncepcję czterech żywiołów. 	<p>Uczeń spełnia wymagania podstawowe oraz:</p> <ol style="list-style-type: none"> 4) porównuje starożytną koncepcję czterech żywiołów z rozwiązaniami Talesa, Anaksymandra i Anaksymenesa, Heraklita i Ksenofanesa; 5) prezentuje i analizuje stanowisko Empedoklesa jako próbę rozwiązania problemu elementarności. 	II. Pierwsze pytanie filozoficzne...: 1), 2), 3), 4)	III., V.

Nr	Temat lekcji	Wymagania podstawowe	Wymagania ponadpodstawowe	Treści nauczania	Cele kształcenia
7.	Pierwsze spory filozoficzne: monizm vs. pluralizmem oraz wariabilizm vs. statyzm	Uczeń: 1) zna tezy następujących stanowisk ontologicznych: monizm, pluralizm, dualizm, wariabilizm, statyzm; 2) zna po jednym starożytnym przedstawicielu monizmu, pluralizmu, dualizmu, wariabilizmu i statyzmu; 3) wyjaśnia przedmiot sporu między monizmem a pluralizmem ontologicznym oraz formułuje przykładowe pytania wpisujące się w ten spór; 4) wyjaśnia przedmiot sporu między wariabilizmem a statyzmem oraz formułuje przykładowe pytania wpisujące się w ten spór.	Uczeń spełnia wymagania podstawowe oraz: 5) rekonstruuje spór między monizmem a pluralizmem na przykładzie poglądów Talesa i Empedoklesa; 6) rekonstruuje spór między wariabilizmem a statyzmem na przykładzie poglądów Heraklita i Parmenidesa; 7) zna wybranych nowożytnych lub współczesnych filozofów reprezentujących konkurencyjne stanowiska w sporze monizmu z pluralizmem ontologicznym oraz wariabilizmem ze statyzmem; 8) zna i prezentuje wybrane argumenty w sporze monizmu z pluralizmem ontologicznym oraz wariabilizmem ze statyzmem.	III. Pierwsze spory filozoficzne: 1), 2)	IV., V., VI., VII.
8.	Odkrycie logiki – wybrane zagadnienia logiczne u pierwszych filozofów	Uczeń: 1) zna i wyjaśnia takie pojęcia jak: argument, wynikanie logiczne, dowodzenie, paradoks; 2) zna i prezentuje rozumowanie Parmenidesa na rzecz tezy: „Byt jest niezmienny”; 3) zna i prezentuje wybrany paradoks Zenona z Elei.	Uczeń spełnia wymagania podstawowe oraz: 4) zna pojęcie <i>reductio ab absurdum</i> i wyjaśnia ten typ argumentacji na przykładzie wybranego paradoksu Zenona z Elei;	I. Pojęcie filozofii: 3) III. Pierwsze spory filozoficzne: 3)	II., VI.
9.	Atomizm starożytny jako przykład naturalizmu metafizycznego	Uczeń: 1) zna i wyjaśnia główne pojęcia i twierdzenia atomizmu Demokryta; 2) zna i wyjaśnia tezę materializmu (naturalizmu) ontologicznego; 3) podaje przykłady wyjaśniania wybranych zjawisk w świecie w odwołaniu do procesów składania i rozkładania konfiguracji składników prostszych.	Uczeń spełnia wymagania podstawowe oraz: 4) przedstawia argumentację na rzecz atomizmu Demokryta;	IV. Atomizm grecki . . . 1), 2).	IV., V., VII.
10.	Wybrane zagadnienia filozofii Sokratesa	Uczeń: 1) zna i wyjaśnia kluczowe pojęcia i twierdzenia antropologiczne oraz etyczne przypisywane Sokratesowi: dusza (psyche), cnota (arete), daimonion (sumienie), intelektualizm etyczny; 2) objaśnia pojęcie „sokratyzmu” (filozofia jako sztuka dobrego życia ściśle powiązana z troską o duszę); 3) objaśnia sens pytania o dobre życie.	Uczeń spełnia wymagania podstawowe oraz: 4) wyjaśnia pojęcie „kwestia sokratyczna”; 5) zna tezę relatywizmu (epistemologicznego i etycznego); 6) w kontekście poglądów etycznych Sokratesa wyjaśnia istotę sporu między relatywizmem a absolutyzmem (obiektywizmem); 7) zna przykładowe argumenty w sporze absolutystów z relatywistami etycznymi	V. Filozofia Sokratesa jako początki filozofii człowieka i etyki: 1), 2), 3), 4)	II., V., VII.

Nr	Temat lekcji	Wymagania podstawowe	Wymagania ponadpodstawowe	Treści nauczania	Cele kształcenia
11.	Omówienie lektury: Platon, <i>Obrona Sokratesa</i> (lub <i>Kriton</i>)	Uczeń: 1) zna treść <i>Obrony Sokratesa</i> (lub <i>Kritona</i>); 2) objaśnia, na czym polega analiza tekstu filozoficznego; 3) formułuje istotne – w kontekście rozumienia postawy i poglądów Sokratesa – pytania do tekstu <i>Obrona Sokratesa</i> .	Uczeń spełnia wymagania podstawowe oraz: 4) analizuje tekst filozoficzny (<i>Obrona Sokratesa</i> lub <i>Kriton</i>); 5) wyjaśnia, dlaczego Sokratesa uznaje się za „ojca etyki”; 6) odwołując się do treści <i>Obrony Sokratesa</i> , charakteryzuje filozofię Sokratesa w kontekście jego życia i postawy moralnej (Sokrates jako autorytet moralny).	V. Filozofia Sokratesa jako początki filozofii człowieka i etyki: 1), 2), 3), 4) Lektura obowiązkowa: 1) Platon, <i>Obrona Sokratesa</i> lub <i>Kriton</i>	IV., V., VII.
12.	Dlaczego ludzie postępują źle? Dyskusja w kontekście tezy intelektualizmu etycznego	Uczeń: 1) wyjaśnia różnicę między dyskusją (w jej klasycznym rozumieniu) a erystyką oraz zna zasady dyskusowania; 2) objaśnia i precyzuje sens pytania: dlaczego ludzie postępują źle?; 3) zna i wyjaśnia tezę intelektualizmu etycznego; 4) uczestniczy w dyskusji na temat tego, dlaczego ludzie postępują moralnie źle	Uczeń spełnia wymagania podstawowe oraz: 5) zna i prezentuje argumenty na rzecz intelektualizmu etycznego i poddaje je krytycznej analizie;	V. Filozofia Sokratesa. . . 4)	V., VI., VII.
13.	Poglądy metafizyczne (ontologiczne) i epistemologiczne Platona	Uczeń: 1) zna i wyjaśnia platońską teorię idei; 2) wyjaśnia pojęcie anamnezy; 3) wyjaśnia potoczny i filozoficzny sens terminu „idealizm”.	Uczeń spełnia wymagania podstawowe oraz: 4) zna stanowisko Platona w sporze o uniwersalia; 5) objaśnia Platońską koncepcję rzeczywistości; 6) zna alegorię „drugiego żeglowania” i wykorzystuje ją do wyjaśnienia doniosłości filozofii Platona.	VI. Filozofia Platona jako paradygmat antynaturalizmu: 1), 4)	III., IV., V.
14.	Doskonalenie umiejętności analizy tekstu filozoficznego – <i>Fedon</i> Platona (fragmenty)	Uczeń: 1) zna treść wybranych fragmentów Platońskiego <i>Fedona</i> ; 2) analizuje fragmenty Platońskiego <i>Fedona</i> .	Uczeń spełnia wymagania podstawowe oraz: 3) w oparciu o fragment tekstu filozoficznego (<i>Fedon</i> 78d–80b) krytycznie rekonstruuje platoński argument na rzecz nieśmiertelności duszy.	VI. Filozofia Platona jako paradygmat antynaturalizmu: 2) Lektura obowiązkowa: 2) Platon, <i>Fedon</i> (78d – 80 b, 98c – 100b).	II., V.

Nr	Temat lekcji	Wymagania podstawowe	Wymagania ponadpodstawowe	Treści nauczania	Cele kształcenia
15.	Platońska koncepcja człowieka	Uczeń: 1) zna i prezentuje platońską koncepcję człowieka; 2) w oparciu o fragment tekstu filozoficznego (<i>Fedon</i> 78d–80b) rekonstruuje platoński argument na rzecz nieśmiertelności duszy; 3) zna tezy naturalizmu i antynaturalizmu antropologicznego.	Uczeń spełnia wymagania podstawowe oraz: 4) wyjaśnia przedmiot sporumiedzy materializmem a vs. dualizmem antropologicznym; 5) w krótkim tekście argumentacyjnym prezentuje własne stanowisko w sporze o naturę człowieka, odnosząc się do sporu między materializmem a dualizmem antropologicznym.	IV. Atomizm grecki . . . : 1). VI. Filozofia Platona jako paradygmat antynaturalizmu: 2), 3). Lektura obowiązkowa: 2) Platon, <i>Fedon</i> [98c–100].	II., III., IV., V., VI., VII., IX.
16.	Platońskie rozumienie miłości	Uczeń: 1) odwołując się do wybranych fragmentów <i>Uczty</i> Platona, prezentuje platońską koncepcję miłości; 2) wyjaśnia pojęcie miłości platonicznej.	Uczeń spełnia wymagania podstawowe oraz: 3) zna i objaśnia wyrażenie „drabina Diotymy”; 4) wyjaśnia związek platońskiej koncepcji miłości z jego koncepcją szczęścia; 5) objaśnia różnicę między potocznym a filozoficznym – w tym platońskim – rozumieniem miłości.	VI. Filozofia Platona jako paradygmat antynaturalizmu: 5). Lektura obowiązkowa: 2) Platon, <i>Uczta</i> , [209e–212c].	I., II., IV.
17.	Analiza tekstu filozoficznego (alegoria jaskini) – ćwiczenia	Uczeń: 1) zna i prezentuje treść „alegorii jaskini” (Platon, <i>Państwo</i>); 2) odwołując się do symboliki zawartej w tekście filozoficznym (alegoria jaskini), prezentuje i objaśnia wybrane poglądy metafizyczne, epistemologiczne i antropologiczno-etyczne Platona.	Uczeń spełnia wymagania podstawowe oraz: 3) pisze esej na temat: Przywołaj dowolne, doniosłe doświadczenie egzystencjalne, a następnie przedstaw jego interpretację, wykorzystując platońską alegorię jaskini.	VI. Filozofia Platona jako paradygmat antynaturalizmu: 1) 2), 4), 6). Lektura obowiązkowa: 2) Platon, <i>Państwo</i> , [514a–517a].	I., II., IV., VI.
18.	Wybrane wątki z filozofii Platona w późniejszej filozofii i w wybranych tekstach kultury	Uczeń: 1) objaśnia sens zdania: „filozofia to zbiór przypisów do Platona”; 2) prezentuje wybrane twierdzenia z zakresu filozofii św. Augustyna i wyjaśnia ich związek z platonizmem.	Uczeń spełnia wymagania podstawowe oraz: 3) nawiązując do platońskiej koncepcji rzeczywistości, wyjaśnia spór o uniwersalia; 4) zna i wyjaśnia tezę platonizmu w filozofii matematyki; 5) nawiązując do pojęć i twierdzeń platonizmu, interpretuje film <i>Matrix</i> (lub inny tekst kultury).	VI. Filozofia Platona jako paradygmat antynaturalizmu: 1) 2), 3), 4), 5), 6).	I. II., IV., V. VI.

Nr	Temat lekcji	Wymagania podstawowe	Wymagania ponadpodstawowe	Treści nauczania	Cele kształcenia
19.	Wybrane poglądy metafizyczne (ontologiczne) Arystotelesa	Uczeń: 1) zna i prezentuje arystotelesowską teorię aktu i możliwości; 2) zna i prezentuje arystotelesowską teorię materii i formy (hylemorfizm).	Uczeń spełnia wymagania podstawowe oraz: 3) zna i prezentuje arystotelesowską teorię substancji i przypadłości; 4) odwołując się do arystotelesowskiego rozumienia bytu jako konkretnego (substancji), prezentuje i wyjaśnia tezę pluralizmu kategoryjnego; 5) wyjaśnia stanowisko hylemorfizmu w kontekście sporu naturalizmu z antynaturalizmem, ukazując Arystotelesa jako filozofa godzącego opozycyjne stanowiska w filozofii (tu: na gruncie ontologii).	VII. Filozofia Arystotelesa jako próba pogodzenia dotychczasowych opozycji filozoficznych: 1), 2)	I, II., III., IV. V.
20.	Arystotelesowska koncepcja człowieka	Uczeń: 1) zna i wyjaśnia arystotelesowską koncepcję człowieka jako jedności psychofizycznej; 2) zna i prezentuje arystotelesowskie rozumienie szczęścia.	Uczeń spełnia wymagania podstawowe oraz: 3) porównuje platońską koncepcję człowieka z koncepcją Arystotelesa; 4) porównuje platońską i arystotelesowską koncepcję szczęścia.	VII. Filozofia Arystotelesa jako próba pogodzenia dotychczasowych opozycji filozoficznych: 3), 4).	II., III., IV., V.
21.	Zarys eudajmonistycznej etyki Arystotelesa	Uczeń: 1) na podstawie fragmentu <i>Etyki nikomachejskiej</i> prezentuje arystotelesowskie rozumienie cnoty; 2) na przykładzie cnoty męstwa wyjaśnia arystotelesowską koncepcję cnoty jako średniej miary („złotego środka”); 3) wymienia główne cnoty moralne z zakresu arystotelesowskiej aretologii.	Uczeń spełnia wymagania podstawowe oraz: 4) wykorzystując arystotelesowskie pojęcia: szczęście, dobro, cnota, przyjaźń oraz nawiązując do treści tekstu W. Tatarkiewicza <i>Trzy etyki Arystotelesa</i> , przedstawia zarys etyki Arystotelesa;	VII. Filozofia Arystotelesa jako próba pogodzenia dotychczasowych opozycji filozoficznych: 4), 5) Lektura obowiązkowa: 3) Arystoteles, <i>Etyka nikomachejska</i> [ks. II, 7–8, 1107a].	I., II., III., IV., V., VII.
22.	Rola przyjaźni w życiu człowieka – ćwiczenia w dyskusowaniu z wykorzystaniem arystotelesowskiej koncepcji przyjaźni	Uczeń: 1) na podstawie fragmentu <i>Etyki nikomachejskiej</i> prezentuje; arystotelesowską koncepcję przyjaźni; 2) zna zasady uczestnictwa w debacie oksfordzkiej; 3) uczestniczy w debacie oksfordzkiej na temat: „Czy przyjaźń jest koniecznym warunkiem szczęścia?”	Uczeń spełnia wymagania podstawowe oraz: 4) w krótkim tekście argumentacyjnym prezentuje własne stanowisko na temat relacji przyjaźni do szczęścia.	VII. Filozofia Arystotelesa jako próba pogodzenia dotychczasowych opozycji filozoficznych: 4), 5)	VI., VII.

Nr	Temat lekcji	Wymagania podstawowe	Wymagania ponadpodstawowe	Treści nauczania	Cele kształcenia
23.	Wybrane pojęcia i twierdzenia w etyce Epikura (epikureizmu)	Uczeń: 1) zna i wyjaśnia pojęcie przyjemności katastroficznej; 2) zna tezę hedonizmu etycznego oraz wyjaśnia, dlaczego etyka Epikura jest postacią hedonizmu etycznego; 3) stosując pojęcia i twierdzenia epikureizmu, dokonuje analizy etycznej wybranego problemu moralnego.	Uczeń spełnia wymagania podstawowe oraz: 4) w wybranych tekstach literackich wskazuje i objaśnia wybrane wątki epikurejskie; 5) zna i objaśnia tezę konsekwencjalizmu oraz – odwołując się do treści <i>Listu do Menoikeusa</i> – wyjaśnia, dlaczego etykę Epikura można uznać za teorię konsekwencjalistyczną.	VIII. Epikureizm i stoicyzm jako dwa paradygmaty etyki: 1), 3), 4) Lektura obowiązkowa: 4) <i>Epikur, List do Menoikeusa</i> (wybrany fragment)	II., III., IV., V., VI., VII.
24.	Wybrane pojęcia i twierdzenia w etyce Zenona z Kition (stoicyzmu)	Uczeń: 1) wyjaśnia stoicką zasadę działania zgodnego z naturą; 2) zna stoickie rozumienie cnoty i wyjaśnia rolę cnoty w życiu człowieka (w kontekście idei dobrego życia); 3) charakteryzuje stoicki ideał mędrca.	Uczeń spełnia wymagania podstawowe oraz: 4) w wybranych tekstach literackich wskazuje i objaśnia wybrane wątki stoickie; 5) zna tezę deontologizmu etycznego oraz wyjaśnia, dlaczego etykę stoicką można uznać za postać deontologizmu etycznego; 6) analizuje fragment tekstu filozoficznego Seneki.	1), 2), 4) Lektura obowiązkowa: 5) Seneka (wybrany fragment)	II., III., IV., V., VI., VII.
25.	Analiza wybranego problemu moralnego z wykorzystaniem pojęć i twierdzeń poznanych teorii etycznych	Uczeń: 1) objaśnia pojęcie ściągania; 2) wykorzystując pojęcia i twierdzenia wybranej teorii etycznej, formułuje moralną ocenę ściągania.	Uczeń spełnia wymagania podstawowe oraz: 3) pisze esej na temat: w wybranym tekście kultury zidentyfikuj problem moralny i rozważ go w świetle znanej Ci koncepcji etycznej.	VII. Filozofia Arystotelesa jako próba pogodzenia dotychczasowych opozycji filozoficznych: 4), 5) VIII. Epikureizm i stoicyzm jako dwa paradygmaty etyki: 1), 2), 3), 4)	V., VI., VII.
26.	Sceptycyzm epistemologiczny – wybrane tropy sceptyczne	Uczeń: 1) zna i objaśnia tezę sceptycyzmu epistemologicznego; 2) wyjaśnia pojęcie „tropu sceptycznego” oraz objaśnia dwa tropy sceptyczne; 3) na wybranych przez siebie przykładach wyjaśnia, na czym polega względność spostrzeżeń.	Uczeń spełnia wymagania podstawowe oraz: 4) zna i objaśnia trylemat Agryppy; 5) identyfikuje przedmiot sporu epistemologicznego między dogmatyzmem a sceptycyzmem oraz podaje przykładowe argumenty w tym sporze, wykorzystując niektóre z tropów sceptycznych.	IX. Trop sceptyczny . . . : 1), 2)	II., III., IV., V., VI.
27.	Wybrane starożytne koncepcje Absolutu (filozoficzne koncepcje Boga)	Uczeń: 1) wyjaśnia różnicę między teologią naturalną (filozoficzną) a teologią (religijną); 2) zna i prezentuje starożytne koncepcje absolutu (Boga): Platon, Arystoteles, stoicyzm, Plotyn, św. Augustyn.	Uczeń spełnia wymagania podstawowe oraz: 3) na przykładach wybranych poglądów filozoficznych wyjaśnia, jaki wpływ na formowanie się teologii i filozofii chrześcijańskiej miała filozofia starożytna.	X. Początki filozoficznej teologii: 1), 2), 3)	II., III., IV., V.

Nr	Temat lekcji	Wymagania podstawowe	Wymagania ponadpodstawowe	Treści nauczania	Cele kształcenia
28.	Wybrane zagadnienia filozofii św. Augustyna	Uczeń: 1) rekonstruuje filozoficzno-duchowe poszukiwania św. Augustyna (manicheizm, sceptycyzm, neoplatonizm, chrześcijaństwo); 2) wyjaśnia różnicę między złem moralnym i pozamoralnym (złem fizycznym).	Uczeń spełnia wymagania podstawowe oraz: 3) korzystając z fragmentu <i>Wyznań</i> , prezentuje augustyńską koncepcję zła i jego relacji do Boga; 4) na przykładzie wybranego tekstu kultury, identyfikuje i objaśnia występujący w nim problem zła.	XI. Początki filozoficznej teologii: 3).	II., IV., V., VI., VII.
29.	Powtórzenie wiadomości (w terminie zaplanowanym przez nauczyciela)			Wybrane treści nauczania	Wybrane cele kształcenia
30.	Sprawdzian wiadomości (przeprowadzony w terminie zaplanowanym przez nauczyciela)		Uczeń spełnia wymagania podstawowe oraz: 2) wyjaśnia znaczenie piękna w filozofii Platona; 3) wyjaśnia, dlaczego zagadnienie piękna stanowi ważną część nmysłu filozoficznego; 4) dyskutuje na temat: co stanowi kryterium piękna?	Wybrane treści nauczania	Wybrane cele kształcenia
31*	Natura refleksji filozoficznej i jej doniosłość (w kulturze i życiu człowieka) – powtórzenie wiadomości *w terminie zaplanowanym przez nauczyciela	Uczeń: 1) charakteryzuje filozofię w jej klasycznym, greckim rozumieniu, eksponując autonomiczny i racjonalny charakter filozofii; 2) na podanych przez siebie przykładach pokazuje doniosłość refleksji filozoficznej.	Uczeń spełnia wymagania podstawowe oraz: 3) na podstawie fragmentów tekstu S. Judyckiego <i>Dlaczego filozofia jest trudna</i> , charakteryzuje współczesne rozumienie filozofii; 4) pisze krótki tekst argumentacyjny na temat: czy filozofia jest potrzebna współczesnemu człowiekowi?	Cała tematyka – w szczególności: I. Pojęcie filozofii: 4), 5) II. Pierwsze pytanie filozoficzne...: 4)	Wszystkie cele – w szczególności: I., II., IX.
32*	Tekst argumentacyjny	Uczeń pisze krótki tekst argumentacyjny na wybrany temat, wykorzystując zdobytą wiedzę z zakresu filozofii.			

* przykładowe tematy lekcji dodatkowych (ze względu na różne okoliczności w roku szkolnym realizowana jest różna liczba godzin filozofii – zwykle między 28 a 34). Opracowując program nauczania filozofii *Źródła mądrości*, przyjęto liczbę 30 godzin lekcyjnych (i odpowiadających im tematów) na realizację podstawy programowej filozofii w zakresie podstawowym. Lekcjami dodatkowymi nazwano te, które przekraczają liczbę 30. Zaleca się, aby lekcje dodatkowe nauczyciel przeznaczył na realizację tzw. lekcji ćwiczeniowych (najlepiej z wykorzystaniem wskazanych i omówionych w Programie metod i technik dydaktycznych tj.: studium przypadku, dyskusja, tworzenie tekstów argumentacyjnych).